

[Erik Hansen.]

nogle gange, at man dengang meget ofte spurgte: er der nu en virkelig videnskabelig baggrund? Kan man sikre sig, at der virkelig er en videnskabelig baggrund, hvis man går hen og foretager ændringer? Efter det, jeg har erfaret her i dag, efter den redegørelse, som statsministeren her har givet tinget, må jeg sige, at når det drejer sig om en videnskabelig bevæggrund til at foretage de drastiske ændringer, der betyder en nedskæring af fangstmulighederne til nul, må svaret blive: der er ingen videnskabelig baggrund for at gennemføre det, man gennemførte her i februar måned. Og man spørger sig selv videre: er der da hjemmel i lovgivningen til direkte at nedlægge et forbud? Og så må man sige, at det var i hvert fald ikke tanken hos os, der sad i udvalget, og det var i hvert fald — for at understrege det — heller ikke tanken hos ordføreren for socialdemokratiet, hr. Risgaard Knudsen.

Når man nu ser i forhandlingerne på det, der blev sagt under første og anden behandling af dette lovforslag om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri, blev der så anvist veje til mere lemfældighed? Man må sige: tværtimod. Al den tekst, der kan vedlægges lovgivningen, appellerer snarere til mere fasthed, mere skarphed. Når man læser ordførelserne, når man læser hr. Risgaard Knudsens bemærkninger ved anden behandling, er man nødt til at sige, at efter at have læst disse bemærkninger fra den tidligere fiskeriminister, består der en alvorlig tvivl om, hvorvidt den nuværende regering ved afslutningen af aftalerne har været i overensstemmelse med loven og lovens forudsætninger.

Man må spørge sig selv: hvad er årsagen til den situation, vi i dag befinder os i? Jeg tror for så vidt, det er en anden situation end den, som mange vel nok havde tænkt sig, og jeg tror også, at en af de nye ting, der er kommet frem her i tinget i dag, er oplysningen om, hvor lille en rolle fiskeriproblemerne har indtaget ved regeringsdannelsen. Jeg står her med Frederikshavns Avis fra den 1. marts 1972. Det er et forsideudklip, jeg har. På venstre side er der et billede af den tidligere fiskeriminister, det er et stort billede. Teksten er forholdsvis lille. Jeg kunne ønske, at det i denne situation

havde været omvendt. Teksten er ikke særlig fyldig, og derfor skal jeg kun tale en lille smule om det. Jeg citerer fra Frederikshavns Avis den 1. marts 1972.

Der er en overskrift: „Derfor sagde han nej tak“. Intervieweren spørger hr. Risgaard Knudsen: De siger, at regeringens beslutning overrasker Dem, men havde De ikke netop forudset en sådan situation, og var det ikke årsagen til, at De afslog Kragss tilbud om at blive fiskeriminister?

Og så citerer jeg det, hr. Risgaard Knudsen svarer Frederikshavns Avis på dette spørgsmål:

„Jeg havde ikke ventet, konflikten ville opstå så hurtigt, men jeg var da klar over, at der kunne opstå den slags situationer — og det er rigtigt, at det var årsagen til, at jeg foretrak at sige nej tak.“

Jeg vil ikke sige, at der efter dette opstår en troværdighedskløft, men der opstår i hvert fald i mit sind en lille tvivl om, at Frederikshavns Avis virkelig har taget så meget fejl.

Noget andet er, at vi står i den situation, at vi også nok må beskæftige os lidt med, at blandt de tidligere medlemmer af udvalget var også den nuværende Grønlandsminister, hr. Knud Hertling. Hr. Knud Hertling sad som medlem af udvalget på det, man kalder en 6. plads hos socialdemokratiet; han var jo i de spørgsmål, som man siger, „på brød i socialdemokratiet“. Af folketingets forhandlinger vil man se, at nok sagde den nuværende Grønlandsminister nogle bemærkninger under første behandling, men under anden behandling i folketinget af loven om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri sagde hr. Knud Hertling, da sagde den nuværende Grønlandsminister ingenting. Det gjorde derimod hr. Risgaard Knudsen. Ifølge Folketingstidende 1970-71, stadig væk den 11. maj 1971, spalte 6380, sagde hr. Risgaard Knudsen som ordfører for socialdemokratiet på vegne af de 6 medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, som var medlemmer af udvalget, følgende:

„... at den bemyndigelse, som lovforslaget er udtryk for, alene var begrænset til indgåelse af aftaler, hvor alene videnskabelige betragtninger har været forudsætningen.

Det er også mit indtryk, at man fra venstres side gerne ville have medvirket